

lære i Udlandet. Nu skal jeg imidlertid sige den høitærede Minister, at jeg alligevel tror, at der ligger en Del i denne Paastand, men jeg vil dog sige til Undstyldning for Indenrigsministeriet, at det kan være meget vanskeligt at faae de fornødne praktiske Mænd til de forskjellige Grene, som skulle bestyres direkte fra Indenrigsministeriet. Det er en Undstyldning, at dette er meget vanskeligt, men jeg tror, at det kunde udføres bedre, hvis man mere lagde an paa at faae praktiske Mænd. Jeg tror saaledes f. Ex. ikke, at man har en eneste søtynbig Mand i Søministeriet. Jeg tror ikke, at man har en eneste handelskyndig Mand i Handelsministeriet, og jeg tror ikke, at man har en eneste praktisk kyndig Landmand i Landøvesensministeriet med Undtagelse af Landinspektøren i Matrifullkontoret. Det er disse Spørgsmaal, som kunne fortløse Overveelse, men det forskaar sig efter den — jeg havde nær sagt — kinesiiske Foranstaltelse, som vi finde i at foretrække Examen, er det jo vanskeligt at komme ind paa noget Andet. Naar den høitærede Minister altsaa vil tage sin egen Text til Udgangspunkt og efterse mine tidligere Udtalelser, saa vil han finde, dels, at de ikke ere saa omfattende, som han nævnte, og dels, at de i og for sig ere begrundede efter Forholdene. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 20 om en plastisk Udmyntning af Christiansborg Slotskirke sagde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Lugen), at da vi nu engang vare komne i Bane med at udsnykke Kirkerne, saa var det bedst, at vi bleve ved dermed. Dette synes jeg dog ikke er Begrundelse nok, og det er heller ikke Begrundelse nok, at det vil tage længere Tid med Afspudsningen, thi tager det længere Tid dermed, saa vil der ogsaa medgaa en større Kapital, og saa er der jo saa meget mere Grund til at spare de 17,000 Rd. til fiden. Det er heller ikke Grund nok, at man ansøger, at vi skulle gjøre det for at give Kunstnerne noget at bestille, thi det er en Sags Drivhusbestjæftigelse. Det vilde være det Samme som at opføre Bygninger for at give Arbejderne Noget at bestille, men man er jo i Statsøkonomien kommen bort fra denne Løsesætning. Med Hensyn til „Mørke-Port“, da skal jeg ikke videre komme ind herpaa, idet jeg jo allerede har udtalt mig om, at hvis Fleraltlets Forslag bliver vedtaget, saa vil Sagen komme frem til 3die Behandling i en anden Stillelse. Det har ikke været Fleraltlets Mening at ville forlade Sagen paa den Maade, at der ikke skulde gøres Noget. Naar imidlertid det ærede Medlem fra Ribe Amts 1ste Valgkreds (H. Kruse) har hentydet til, at det var sagt, at denne Port havde monumental Betydning, men at dette ikke var oplyst videre, saa skal jeg sige, at der desangaaende har foreligget Indberetning fra vedkommende Bygningsinspektør baade i Fjor og i Aar, men at Fleraltlet fra sit Standpunkt i dette Tilfælde ikke

har troet at kunne tillægge de Sympathier for det Monumentale, som fremtraadte hos Bygningsinspektøren ved denne Leilighed, den Betydning, at vi derfor skulde bevilge dette Beløb. Dette er atter Noget, som jeg skal henstille, idet jeg for at være oprigtig imod det ærede Medlem kun skal nævne, hvad Inspektøren har skrevet i sin sidste Skrivelse. Det hedder deri: „Saavidt mig behjndt, findes der hverken her i Landet eller noget andet Sted et lignende Monument eller Anlæg af den Art i Renaissanceform som det, der her endnu er bevaret i sin Helhed“. Det var en Misforstaaelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds, naar han mente, at det var et vigtigt Led af Fæstningen, thi det hører slet ikke til Fæstningen. — Med Hensyn til Landbohøjskolen var den ærede Minister ligeledes ikke saa lidt uimelig mod mig. Han mente, at jeg havde talt der som en meget uerfaren Mand; men dertil vil jeg sige, at jeg gjerne skal indrømme den ærede Minister, at han i saa Henseende har langt større Erfaring end jeg; jeg er kun en mindre Jordbruger, han en stor. Det forekommer mig imidlertid heller ikke, at den ærede Ministers Argumentation var videre overbevisende; han mente, at det ikke kunde nytte med Forsøgsmarken nu, thi de Studerende havde ikke de fornødne Forudsætninger til at drage den tilbørlige Fordel og Nytte af den, men saa maa jeg spørge, hvorfor vi da have den. Man blot for at Løveren kunne drage Nytte af den og saa fortælle deres Kundskab videre, eller mon vi ikke have den ogsaa væsentlig, for at de, der komme ind paa Skolen, kunne drage Nytte af den. Nu erfare vi imidlertid, at de, der ere komne dertil, ikke have haat Nytte deraf, fordi deres foregaaende Forberedelse ikke var tilstrækkelig til, at de kunne drage Nytte deraf. Der staar i Ministerens Skrivelse, at de, der komme til det nye Kursus, dels ville være saadanne Elever, der allerede have erhvervet sig den fornødne Indsigt i de landøkonomiske Sag, dels Landmænd. Det hedder altsaa, at de, der ville drage Nytte af Forsøgsmarken, maa have en vis forudgaaende theoretisk Forberedelse for at lære Noget, hvilken de nuværende Landbrugselever ikke skulle have, og ved Siden af hedder det, at de dog ikke behøve at have denne theoretiske Foruddannelse, thi det kunde ogsaa være Landmænd, der jo ikke altid have den. Disse to Ting rime ikke sammen. Det kan ikke hjælpe nu pludseligt at komme frem med det som en Grund. Hvad det andet Punkt angaar nemlig Bogholderiet, da skal jeg bemærke, at jeg ingenlunde, saaledes som det ærede Medlem for Lemvig (Naberg) vil mene, har sagt, at Bogholderi for Landmænd kan indføres efter det samme System som andet Bogholderi, skjøndt jeg skal indvømme, at et fornuftigt Bogholderi altid er anlagt efter de samme Grundprinciper; jeg har aldrig nævnt, at det skulde udføres som Handelsbogføring. Kunde ikke private Mænd etablere Kursus